

QVÆSTIO MEDICA
QVODLIBETARIIS DISPUTATIONIBVS
MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM

Die Iovis 19. Ianuarij.

M. FRANCISCO BLONDEL Doctore Medico
Præside.

An Morbis extremis Remedia extrema?

EXORTE M culpæ Medicum nulla tulit ætas aut feret.
Suò unus is meritò non annorum privilegiò, non suffragiò popularis auræ vel Fortunæ Princeps audit, qui rariùs ideo leuiùsque peccat, quòd Scientiam & Opus stabili norit jungere connubiò: hinc illi manus, illinc huic oculus, queis sine planè αἰνέσεων Logiatrum, cumque Empeirico Methodicum ἀμείζονος alienis discas periculis & tuis: pluresque passim φήμην quàm ἑρπυγ Thebanos αἰχμῆς videris simul mereri ora vulgi, odium indigniùs traductæ, oscitantiùs exercitæ Divinæ Professionis. Inde enim cuique nimisquam proclive graviùs crebriùsque delinquere, qui Medicinam revocare ad Sapientiam, Sapientiam vicissim ad Medicinam nescit aut negligit, stare modò pede gnarus in uno, varò offensare gressu, nec non in

A

transennam se dare tot obnoxia paralogismis rerum inanissimæ Novitatis, vāsani Dogmatis pararium, promun venenorum potiùs quàm Remediorum. Veneni quippe, neque arcano absolvendi paratu, quid habet quod non ausit in viscera condere triveneficus Agyrra; vel una satis pro veneno projectioris audaciæ nutricula imperitia positâ fronte impunitatis asylo secura, exemplisve docta sequioribus sinisteritas cum turba salutaribus intempestivius utentis. Eum tamen minùs peccare scias qui præsidii levioribus prætentando sibi ignoti suscipit morbi curam, vel complorato, ceu Machaon alter, ne videatur artem desinere *ἡ τῆα φασματικὴ ἐκ δὲ* suppalpatur: gravius qui intra spem veniæ cautus, licentioris plenus pollentiæ, rudis plebeculæ obnoxiosus genio, notum ignotis, extremum extremis vexat exlex, criminofior si damnatis. Ista namq; homicidij festinatio est ita satis velle prævortier, in Naturæ involare jura; quasi convasantis ingratiis aliquid molitionis supersit Medico quod fontici damni satisfdet, bono que valeat idoneus fidejussor nomine promittere vadimonium fugientis, capite cavere, divisumque solus arrogare sibi & occupare regnum Medendi; occisis illius rebus Interregem agere vel Dictatorem.

IS ipse grandi poscinummius promissor hiatu, quem pro omni arte una coquit & versat sub pectore secretioris Panaceæ quærendæ, præstinandæ, venditandæ, *ἐν Πανάκῃ* sublatô digitô pluris licendæ, reculæ exin exaugendæ cura; agnoscendi verò morbi (quod artis caput est) nulla. Eò negotiosus animò agrorum ædes albis pedibus, durò ore, omnium horarum Sectarumque institores inter meritorius perambulat, spem juxta metumque aucupaturus vectigalem morbos quos non invenit extremos, facit; quos invenit, nunquam exspes, semper expers scientiæ extenuat, ultimò licet à natura recessu abalienatos: seu primis de cunabulis summarij surgant illi pro causarum aperta vi, vel *ἀπὸ τῆα* labe singulari, (quam materiæ vel formæ vitio errant qui impurant) ægritudinis *φθυστικὸς* meritò & magnitudine, non indole, vehementiâ, numerò, serie, nisi *ἀποεργιστοῖς* plebicolis æstimandâ symptomatum. Cuncta siquidem quum melioribus vindiciis pugna cernitur decreto-

ria, experiri vacat graviora quam spiritus inter ultimos. Vel pro conditione partis affectæ Principis, Nobilifve; prærogativâ nimirum publici ad vitam officij, vel non unô nexæ cum pluribus potioribusve communionis vinculo: sive paulatim carpant naturæ vires penè corrupto decoctove integrò vitali succo & fundo in solidis atque humidis, quæ Chronicorum serra & cæca injuria, febris lentæ, hæcticæ, querceræ, cachexiæ, tabis, hydropis, hepatitidis, dysentericiæ, leienteriæ, diarrhoeæ, scirrhi viscerum aut mesaræi glandularum, diabetis, fluoris uterini, quibus multus labor, longa *συντήξις* mora, cura *ἀεὶ-λαια*. Neque horum illorumve quicquam curabit ille divortia posita in motu quo lineam ducunt ultimam, seu peracuti sævitiâ anticipent ac superent, labores sine febre extremos ocyus illaturi, sive acuti, qui absque febre nusquam, in carceribus aut meta nemini fatales, salutare in augmento, in statu faciles, pendente Martis communis aleâ unô propitiâ Naturæ collatis signis justâ acie depugnantis conatu, præeunte pro Feciali, in serosis quoque & malignis, fidelis *πενασμός* documentò; victoriam ubi concelebrat præsentariâ vacuatione certior, quàm sequestris abscessus ambiguò nexu, quò tanquam remulcò, ægrè ægra reduci vita nonnunquam solet, vix nec sine gravi intertrimento redimi.

QUAM OB REM Medendi Scientiam præceptorum *αὐτοπυθίων* cultus & antiqua religio perinde firmat & erigit, beat *πολυχρῆνη*, ac complet Opus & absolvit Remediorum, quæ in hominum manu, vel Deorum manus, parata copia: hâc abundare Medici onus providentis, laborare otiosi & ignavi; abstinere socordis & pejùs omnino feriatæ inertie; *γνώμη* non *τόλμη*, nec *πεισῆ*, at cum delectu uti sapientis; abuti infciti inconditique periclitatoris Naturæ patrimonio naufragi & mendici, ad malesanas artes priscis neglectis vagò incertòque studio cum his qui de re capitis aleam jaciunt ostiatim divertentis. Plura idcirco qui invenere Cnidij fecere *ἡσυχότερον*. Nec enim unum uni, nec omni; quando neque unum homo nec unus: nec itidem morbus; aut vitæ, temporis, soli, cœli, sexus, *ἰδιοσυγκρασίας* status idem; urgetque cæteroquin

necessarias auxiliorum vices nocitura curandi scopo consuetudinis indulgentia. Tantò votis mortalium pronius & secundius alternis mutare mutarique ne mutantur. In hoc Naturæ magistræ, Artis ministræ jugiter fervent studia atque opera, nec quid unum vel extremum admissura, cum sit utriusque non vi sed industriâ facilitate curare negotium valetudinis, neque omnibus unum ritu Empeiricò inducere calceum, qui si pede major subvertet, si minor uret. Proinde Remediorum modum ac opportunitatem medendi animam scire & captare, ignotum Agyrtæ, unum unius germani Medici arcanum, cuius provincia Naturam persequi ipsius vestigiis. Hæc & illa ἐν συγχεσίῳ καὶ διαχεσίῳ tota, seu mavelis περὶ δρόσῳ καὶ ἀφαίρεσίῳ: ex quo Medicinæ instrumenta συγχειρικά, ἀγχειρικά, vel περὶ δροτικά, ἀφαίρετικά alimentum, medicamentum, utrumque gratuitum de plantis & animalibus, eò convenientius quò simplicius, cognatius: nullum propterea innocens, purgans nullum, nullum nisi æruscatori Cardiacum de Metallis, quæ etiam admota, nedum ingesta nostris inimica visceribus, follicitior Natura suis quum abdidit suppressit. Gentis porrò διαχειρικῶν vacuantia, vacuantium purgantia, quorum jure abdicata familiâ διληπτήρια, ἐρεθιστικά, capitis, pulmonum, ventriculi, latitium, ἐνδόνων, renum, vesicæ, locorum χαβαρτήρια, non ἔλομελιν χαβαρτικά: neque unius ea classis, quia nec humoris vel regionis pro gentilitate & vernaculæ illicio similitudinis trahunt quicquid peregrini humoris ex diverso convehunt aut condunt venæ partelvé citimæ, extimæ, medioxumæ, & in alvi cloacam deportando sevocant. Hinc benigna modò, modò summa & extrema (quæ Græcorum ultimi μοχλικά indignant) crudis, turgentibus, æstuantibus inimiciora, vel media & moderata. In omnibus autem & singulis, Artis assequi τὸ ἀκρίβεις, non aberrare, omnium vota, desiderata pluribus paucorum prudentia.

INFAMANT inde Medicæ Scientiæ nomen, Artificis ejurant Philini tribules, gregales Themisonis, Lymphatici Circulatoriæ Nationis proci, elutriatæ venarum annonæ sanguinarij collybistæ, stolidè feroces μετασίτου proxenetæ,

quique medendi legem & normam de morbo & symptomate
 trahunt, extremo extrema decernunt & parant remedia cine-
 factæ Medicinæ decoctores bustuarij. Vindicat ex-adversum
 veteris studiosus disciplinæ Hippocratis auditor Dogmaticus
 rarâ hâc avi sanæ artis Theorematum Operumque mixturâ
 πολλὰν αὐτὰξιο ἑλλων. De causa genus is depromit Remedij,
 ex affecta parte nactus usum, pro ægri demum virtute positu-
 rus modum adeo sibi temperat, ut ne quid vitij sinat indili-
 gentior, vel Naturæ imprudentior delibet, cujus exemplò &
 ductu semper habet antiquius tueri robur laborantis, quàm
 humorem funditus exhaurire noxium. Eccilla quam nequit
 obtinere præsentaneò & solidò expeditæ paratæque Crisis be-
 neficiò difficilis morbi vindictam, λύσει, μαρτυρεῖται, ἀπερὶσαι par-
 titâ operâ, tam secunda sui, quàm futuri sollicita consequitur,
 remque omnem cunctando docet melius restitui, quam fœne-
 ratò infelicitis industriæ genere maleficiò, vel etiam iniquiùs
 tortis & mixtis in poenam acceptiorem innocentibus Reme-
 diis, Chemicorum ustrinæ καπνίζομένη πυρρῆς dives & splen-
 dida censu criminis sui properè diffundit, dum Idiotarum de
 sensu putat artis fore exquisitoris intimos impeditarum par-
 tium sinus extempulò factâ vi perfodere, quàm sagaci sensim
 judiciò subire, dexterè expedire: tumultuariò impetu rumpe-
 re & lacerare, quàm innoxie lege solvere: molestè extrudere
 & raptare, quàm placidè concière & educere: promiscuè lar-
 giusque profundere, χερσὶν ἀποπνι laboriosè erethismi adire
 discrimen, susque deque vacuando ὑψίον reddere, quàm ca-
 stigatò, diligenti, efficaci, securò movere & purgare delectu.
 Sic graviora mala cessere nihil ferè agentibus; dumque augeat
 parva & exasperat vehementibus & novis ambitiosa pharmacis
 ad metallâ damnata sedulitas ima superis quòvis tempore, nul-
 lò discrimine inofficiosus miscentium, Ars antiqua voti com-
 pos grandia sospitat facili scilicque subsidiò: ubi ἐφόδων ἀνατο-
 μώσιν in humoris obsequium adornatò omni comiteu, πρὸς
 τὸ συνερχομένῳ conjurat amicè; nec non amulò placida con-
 stantisque διαδέξειας operata artificij, votivæ, quam Natura
 sola præstat, purgationi famulatur.

EAM ob causam velut in Scena aut Panathenæis hoc post hoc præfinitò agere, *κύκλω θεαπέων*, Catalogò mederi tanquam ex Ephemeride Tribonica, vel Pedariorum more foro uti, Medicinam prostituere est, cauponari, nundinarique non facere. Nullum non movere lapidem medendo periti iuxta & imperiti nota, huic in pretio ut probro, illi in præmio & laude nullius incuriæ conscio, vel infrunitæ temeritatis, in quam incurrit qui summa omnia extremaque morbis machinatur in extremis, & ex trallatitio utendi ordine morbi que tempore sectatur ac destinat, secus pro quantitate molis, qualitate virtutis ex Naturæ viribus unicè metienda, à qua Remedia non solum prius vinci & regi quam vincant, sed quum videntur operæpretium. Omnium illa scilicet Artis operum princeps, dux & consors nihil hujus eget ope suo quum regno utitur, vel abdicatur, finem in ultimum victor ubi morbus deproperat & spatiis agitur extremis. Quinimo neque hæc ipso ipsa ferat in procinctu, quò ancipiti sorte pendent cuncta, lenta mox sequetur à tergo poena si fortè virum quem Libitinæ subduxerit infidelis recti magister casus: Sic personam artis datura Tragœdiam Fortuna induit, placetque Majorum melior lege, audendi copiâ beatus error pluribus funebris, uni scænebris Circuncellioni Thessalo. Ecce itaque fodicare pergit expirantem, & usque ab extremis conturbat totam? Nullus Medicinæ locus, quia nullus quem exauthorata Natura & Ars teneat modus, nec sui hæc cum illa mancipi, sed juris alieni. Ausin venæ sectionem (aliàs securitate efficacitate, etiam ubi vitij plus subest præcipuam) partitè, nedum ad animi deliquium aut mutationem sanguinis tum celebrare? venies homicida. *ὕδατος* si propines, potionaveris? Quid si famelò istò Mochlicò Vinò Emeticò summè irritassis, extremè convulseris, effusissimâ medullitùs emunxeris *ἄσπετος*? hòc ipsò, ceu venenò, Agesilai viaticò, meritissimò videbere de vitæ analectis Manibus inferis fecisse; nec si fors decollassit, frustratâ hujus fide minùs ab eo subinde nociturus Orcinis ventre aut mente causariis: tanti est vitæ focum Vulcaniò hòcce gladiò fodisse. Quantum ab imprudenti crethismo maneat noxæ, vident ut

impuræ Veneris reis, cæterâ valentibus, sæpè sæpiùs fregit gulam Mercurius Carnifex torrentioris ptyelismi epistomiò adhibitis ad quæstionem. Magna pars artis supereft tempori ponere manum de tabula; quando expedit ut in vigore quiescere nil movere: Remediorum optio sit hæc tua, Naturam in consilium nullò non tempore ut advoces, communisque operæ sociam partiarius requiras? ex cujus nutu non Extrema extremis Remedia: verùm extremè tenui in victu summè accurata diligentia adhibenda: hæc utique illi prima, tibi ultima; illa neque studiis apta triumphantis, nec paria triumphatæ malis, quæ uti ne fiant extrema, interdum in Arte est: semper verò extra Artem huic ut cedant.

Non ergo Morbis extremis Remedia extrema.

DOMINI DOCTORES DISPUTAVRI.

M. Nicolaus Rainssant, Prof. Medicina. M. Petrus Pourret. M. Ioannes Forestier.
M. Ioannes Groult. M. Anton. de Caën. M. Petrus de Merfenne.
M. Antonius Ruffin. M. Carolus de Laval. M. Ioannes Garbe.

Proponebat Lutetiæ MICHAEL POINSSART,
Catalaunæus, A. R. S. H. M. DC. LXVIII.

PARISIIS,

Ex Typographia FRANCISCI MUGUET, Regis ac Illustr.
Archiepiscopi Parisiensis Typographi.